

TRI NÁVŠTEVY

alebo o tom, akí sme

Za posledné tri mesiace som zhodou okolností navštívil tri navzájom neďaleké kluby filatelistov. Vďaka prázdninovému pobytu s vnúčikom na chalupe som využil možnosť a spolu sme išli navštíviť stredne veľký a aktívny klub filatelistov v našom kúpeľnom meste. Klub je známy svojimi vystavovateľskými, organizátorskými aj výtvarnými aktivitami s mládežou a nie raz pripravil aj inauguráciu slovenských poštových známok. Ich filatelisti sa stretávajú v nedeľu predpoludním v nových priestoroch domu dôchodcov, účasť bola dobrá, nechýbala ani kávička pripravená predsedom klubu v kuchynke. Debatovalo sa o všetkom možnom, vymieňali sa a predávali známky, na stoloch bola aj staršia literatúra, mince, a ku podivu chýbali pohľadnice. Novinkár odovzdával „prídel známok“ a na rad došla aj ponuka na pripravovaný výlet či zájazd s dôchodcami. Skrátka príjemne strávený čas pred nedeľným obedom.

Druhá návšteva sa týkala môjho „materského“ klubu. Navštívil nás predseda zväzu. Prišiel dokonca skôr ako službukonajúci člen s kľúčmi od miestnosti, a tak malá skupinka čakajúcich pred klubovou miestnosťou živo debatovala. Z nášho členstvom malého KF, prišli ¾ členov, pochopiteľne, nechýbala pani novinkárka. Na stoloch boli zásobníky s prebytkami známok, predseda doniesol zopár zásobníkov od člena, ktorý „rozpúšťa“ zbierky československých známok a olympijskú tematiku. Niečo bolo z poštovej histórie, analogické pohľadnice a známkové krajiny. Medzi informáciami bola aj príprava našej najbližšej inaugurácie novej slovenskej známky s odovzdaním pozvánok. Predseda ZSF hovoril o zahraničných aktivitách ich klubu v bývalej Juhoslávii a s kolegom zaujímavým sa o tematiku kozmu si vymieňali názory na kozmickú poštu. Nikde žiadne reči o kríze filatelie alebo nezaujíme o poštové známky. Skrátka dvojhodinová pohoda.

Tretia návšteva sa týka klubu, kedysi 300 členného, dnes zdecimovaného tak do tridsiatky platiacich členov. Stretávajú sa v domove dôchodcov, priestory mu poskytuje mesto za určitú ročnú úhradu. Prišiel som do rozľahlej miestnosti so stolmi a stoličkami, kde boli traja zberatelia s dvoma mládežníkmi, čo by znamenalo popretie súčasne rozšíreného názoru, že mládež nemá o známky záujem. Hneď som využil príležitosť s ponukou mládežníkovi navštevovať krúžok mladých filatelistov. Do debaty vstúpil jeho otec: „To, čo tam preberáte vy, on už dávno vie!“ Mierne som sa zahanbil a s pokorou uznal jeho kvality. Informácie o možnosti získania poznatkov z histórie pošty, o tlači známok, o účasti v súťaži filatelickej olympiády a o tvorbe exponátov nezabrali. Debata či skôr sťažnosti z ich strany pokračovali. Že na poslednom podujatí, inaugurácie známky, ktorého sa zúčastnili, „nejaký pán“ rozdával FDC a im sa neušlo. A možno ho dostali takí, ktorí sa o známky ani nezaujímajú. Že známky sú príliš drahé, kedysi skoro všetko našli na obálkach, dnes sa stále známky v úradnej pošte opakujú. A zväz im ako svojim členom „nič“ nedáva, a preto zo ZSF vystúpili a neplatia členské, lebo si za to kúpia známky v POFIS-e a na pošte. Môj argument, že členstvo v ZSF im dáva aj možnosť stretávať sa v klubových priestoroch, aj podujatie, ktoré navštívia, je koniec koncov organizované okrem iných aj zväzom, to na nich nezabralo.

Slabú účasť na klubovej „burze“ zavinila neúčasť novinkára, ktorý/á pracuje na zmeny, a ak príde, že Občas si nedeľnú vymení, tak ale stáva sa, že niekedy nepríde do klubu aj mesiac. No čo už, práca a zamestnanie sú pre rodinu dôležitejšie ako známky. Neskoršie vyjadrenie predsedu klubu o účasti členov na klubových stretnutiach ma dosť zarazilo: „Ak by sem nechodili nečlenovia klubu, už to tu dávno zabalíme.“

Zamyslel som sa nad tým, ako ďaleko je u nás pojem klub, klubová činnosť, ďaleko od toho, čo poznáme z literatúry (Klub Pickwickovcov alebo golfové, či tenisové kluby v Anglicku, kde sa roky čaká na miesto člena v prominentných kluboch). Nemali by sme začať hovoriť viac s predsedami klubov a ďalšími funkcionármi? Viem, že to tak určite nie je všade, že toto je len jedna z mála výnimiek. Však podobných nežiaducich prípadov sa nájde viac, napr. keď samotní funkcionári zavinili pokles členstva odberom slovenských známok na účet tých platiacich. Alebo klubové schôdzky „zachraňujú“ tí, ktorí nie sú členmi, ale o známky však majú záujem. Funkcionári KF ich nedokážu presvedčiť o výhodách členstva v organizácii alebo o nich ani oni sami nemajú záujem? Alebo sú príklady, keď novinkár musí známky nosiť odberateľom domov, lebo v klubových priestoroch sa s nimi nestretne. Ja si myslím, napriek tomu, že doba je zložitá, je v našich silách zmeniť to a ovplyvniť. Je stále medzi nami dosť zberateľov, ktorí tomuto koníčku venovali celý život a ich príklady tiahnu.

To si myslí jeden z tých, ktorí veria tomu, že filatelia má budúcnosť a že činnosť našej zberateľskej organizácie je zmysluplná. Preto sa podpisujem pod toto ako realista alebo

Nenapraviteľný Optimista